

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΓ'. 1005 | Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΧΟΣ | Πέμπτη 24 Οκτωβρίου 1935

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΕΝ ΤΗ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙ

Εἰς τὴν σημερινὴν μας ἐξ Ἀθηνῶν τηλεφωνικὴν ἀνταπόκρισιν γίνεται λόγος περὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀποσυγκεντρώσεως τοῦ Κράτους εἰς μεγάλας περιφερείας: Τὴν Στερεάν Ἑλλάδα με ἔδραν τὰς Ἀθήνας, τὴν Πελοπόννησον με ἔδραν τὰς Καλάμας, τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα με ἔδραν τὰς Πάτρας, τὴν Μακεδονίαν με ἔδραν τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Δυτικὴν Θράκην με ἔδραν τὴν Κομοτηνὴν, τὴν Θισσαλίαν με ἔδραν τὴν Λάρισσαν, καὶ ἰσχυρομένως τὴν Ἑρζήτην, τὴν κάμον, τὰς Μυκλάδας καὶ τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου.

Εἰς τὴν τηλεφωνικὴν μας ταύτην ἀνταπόκρισιν δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀποσυγκεντρώσεως τῆς Ἡπείρου.

Ἐλησμονήθη ἄρα γε ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας, ἡ ἀληθεύει ἐκεῖνο, ποὺ ἀναφέρει ὁ Προέδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἡπείρου, ὅτι ἡ Ἡπειρὸς ἐνοῦται μετὰ τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν, ὅτι ἀσφαλῶς θὰ προκύψῃ ζήτημα ἔδρας τὴν Λάρισσαν ἢ τὰς Ἰωάννιναι, καὶ ἐπειδὴ ἡ Θεσσαλία ἔχει τρεῖς Ἱπποβογούς τοὺς Κ. Κονδύλην, Πρωθυπουργόν, Γ. Κερτάλην ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ Ἀγ. Σελήμαν Γενικὸν Διοικητὴν Ἡπείρου ἢ δὲ Ἡπείρος κίνηνα ἔνεκα τῆς μετὰ τῶν Πληρεξουσίων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἐγκληματικῆς διεισρέσεως, τῆς ὁποίας οὐδόλως οὐατε λέσαμεν ἡμεῖς οἱ Χ. Χρηστοβασίλης, Γ. Τζιβελλῆς Βασίλ. Πυρσιβέλλης, Γ. Μουλαῦμίδης, καὶ εἰ τίνας ἄλλοι τοῦ κ. Γ. Μπαρόδου μὴ ἀναφερομένου, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν ἐκ Θεσσαλίας Πρωθυπουργὸν Κονδύλην, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες διεχειρίσθησαν μέχρι τοῦδε μονοπωλιακῶς τὴν εὐνοίαν τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ ἀξιολύτου Κου Παν. Τσαλδάρη, θέσαντες ἡμᾶς τοὺς ἄλλους ἐν μορφῇ κατωτέρω.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἡπείρου παρελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας, ἐξ ἀδελφείας, ἀλλ' ἂν ὄντως

ἐσχηματίσθη πράγματι ἡ νέα μένῃ διοίκησις Ἡπειροθεσσαλίας, με ἔδραν τὴν Λάρισσαν, ἡμεῖς τοῦλάχιστον οἱ τέσσαρες ἢ πλείότεροι θὰ μετέλθωμεν πᾶν μέσον ὅπως ἀποτρέψωμεν τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ ὑπαχθῇ ἡ Ἡπειρος εἰς τὴν Θεσσαλίαν, με κοινὴν ἔδραν τὴν Λάρισσαν, καὶ ἡ νὰ ὑπαχθῇ ἡ Θεσσαλία εἰς τὴν Ἡπείρου ὅπως ἦτο καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἢ ἂν εἶναι ἀδύνατον τοῦτο, ἡ Ἡπειρος ν' ἀποτελέσῃ ἰδίαν διοίκησιν αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀποσυγκεντρώσεως με ἔδραν τὰς Ἰωαννίνων εἰς τὴν ὁποίαν διοικήσιν νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἡ Αἰτωλική ἀκρόασις, καὶ νὰ μὴ ὑπαχθῇ αὐτὴ εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἐπεὶ τοῦ σκοποῦ τούτου θ' ἀγωνισθώμεν ὅσην ἡμῖν δύναμις, διότι οὐδεμία ἄλλη Χώρα τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ αὐτὸ ἱστορικὸ καὶ γεωγραφικὸ πλεονεκτήματα ὅσα ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς, καὶ οὐδεμία ἄλλη πόλις ὑπῆρξε Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἱ Συναδέλφοι τῆς Ἀρτης καὶ τῆς Προβέξης θὰ θελήσιν νὰ συμπράξουν καὶ νὰ συζητήσιν μαζὺ μας πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ταπεινώσεως τῆς Ἡπείρου μας, ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπὸν μας.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πληρεξούσιος Ἰωαννίνων

ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ φηκομένη ἡ πλέον βαρύτερα βενιζελικὴ τυραννία—ἡ κατ' ἐμφημισμὸν ὀνομασθεῖσα Δημοκρατία—τὰ πάντα μετεβλήθησαν, ἀντιστάθησαν, ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐνοουμένων καὶ τῶν παραφροσύνων τοῦ ἀρξιστασιαστοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐπιδόσιν τῶν πλέον σκοτεινῶν καὶ ὑπόπτων σκοπῶν των. Καὶ ἐπέπρωτο τὸν ἀντίκτυπον τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἀναστατώσεως τὸν αἰσθανθῆ καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις, ὁ λεπτότατος ἀντὶς κλάδος τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται αὐτὴ αἰετὴ ἡ ὑπαρξὶς καὶ τὸ μέλλον ἐνδὸς λαοῦ. Θυσιάζων καὶ σιταγγαλίζων ὁ Βενιζελισμὸς, χάριν τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος, τὴν ἐκπαίδευ-

σιν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πλέον εἰδεχθῆς καὶ αἵματοβαφοῦς Δικτατορίας, δὲν ἐδίστασε νὰ θέσπισῃ νόμους καὶ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἐκλόνησαν καὶ ὑπέσκαψαν ἀνεπαγορευτῶς τὰ θεμέλια καὶ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐστηρίζοντο ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἀγωγή τῶν Ἑλληνοπαίδων, τῆς Κρατικῆς Παιδείας καὶ Ὁρθοκείας. Εἰσαγάγον τὴν Δημοτικὴν γλῶσσαν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς Δημοτικοῦ Σχολείου, εὐνοήσας τοὺς «μαλλιαροὺς Δημοτικιστὰς», παραβλέψας τὰς παραδόσεις καὶ τὰ Ἑθνικὰ Ἱδρυκὰ, δι' ὧν ἐγαλουρήθη καὶ ἐλαμπρύνθη καὶ ἐδημιουργήθη ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς, ἐπειτα ἀπὸ δουλείαν τετροκοσίων ὁλων ἐτῶν, ἀνεχόμενος ἐπὶ Πανεπιστημιακῶν καὶ Καθηγητικῶν καὶ δημοδιδασκαλικῶν ἐδρῶν τῶν Πληρῶν καὶ Σίας καὶ τέλος διχάσας τοὺς Χριστιανούς διὰ τῆς τακτικῆς του, εἰς παλαισημερολογίτας καὶ νεοσημερολογίτας, ἐδημιούργησε ἄβυσσον σκέψεως καὶ ἀντιλήψεων καὶ κατευθύνσεων τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύονται οἱ ἐλέφ Βενιζέλου ὑπουργοὶ καὶ «ἀρμόδιοι» ὠργιάζον καὶ αὐτοὶ εἰς βάρος τῆς Ἐκπαίδευστος μετὰ τὰς ναυαρχικὰς ἀνοσιουργήματά των, διὰ νὰ τῶν τῶν ἐπιστῶν τίτλων «καινοτόμοι» «μεταρρυθμιστὰς» καὶ γενικώτερον «συγχρονισμένοι».

Πολλὰ σχολεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶχον γίνει τόποι ἀναπτύξεως τῶν ἰδεῶν τοῦ Μάρξ καὶ Λένιν καὶ ἐπὶ τὸ Δημοτικὸν Τμήμα ἐμισθοδότησαν τοὺς Ἐκπαιδευτικούς Διευθυντοὺς, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ συνείδησις τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀποτίζοντο, διὰ τοῦ ἀντιδραστευτικοῦ καὶ ἀντιφασκευτικοῦ δηλητηρίου, διὰ τῆς καλλιήλου διαστρεβλώσεως τῶν ὁρθοκείων γεγονότων καὶ τῆς παρερμηνείας τῆς σημασίας τῶν ἱστορικῶν τοιούτων.

Πολλοὶ πάλιν Παιδαγωγοί, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων ἐκρέματο ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ψυχρὸς ἐνδοσις τῶν ὁποίων πηλίων δημοδιδασκάλων, εἰσαγόμενοι εἰς τὰς διδασκαλίας καὶ λοιπὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα ἠθῶν συγχρονισμένα συντήματα ἐργασίας εἰς τὴν πραγματικὴν ὁμολογίαν ὡς ἀνεπαρκεστέρους, ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν συνείδησιν αὐνοειδῆ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ ἐδραίωνσιν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Καὶ ἤλθεν ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐξεδηλώθησαν καὶ καθ' ἣν ἐξηκολούνησαν τὰ ἀποτελέσματα καὶ οἱ καρποὶ μιᾶς τοιαύτης ἐργασίας διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀπεργιῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Γυμνάσια τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὁργανώσεως—φρίξον ἤλιε—καὶ ἀποχωρήσεως τῶν φοιτητῶν καὶ μαθητῶν ἐκ τῶν αἰθουσῶν τῶν παραδόσεων καὶ τέλος διὰ τῆς πασιφανοῦς ἐκιδιωμαμένης ἐφαρμογῆς τῶν ἀντιρεπτικῶν ἰδεῶν, ὑπὸ τῶν ἀφισκομένων, ἂν μὴ καὶ τῶν δ δασκόντων.

Καὶ ἐδέχθη νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸ μαρτυρικὸν Λαϊκὸν Κόμμα, διὰ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν Ἐκπαίδευσιν ἀπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ αὐτὸ αἰσχρὸν, νὰ κινήσῃ κατανέμειν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐκμεταλλεύειν τῆς θέσεώς των καὶ τέλος νὰ ἐπαναφέρει τὴν Κρατικὴν Παιδείαν καὶ μόρφωσιν, εἰς τὴν θέσιν ἐκείαν ἀπὸ τῆς ἥς ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἀγῶνες καὶ ἐξυγέρσεις καὶ ἐπαναστάσεις τῶν προγόνων μας. Καὶ συμπληρώσας ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τὰ κενὰ τῆς προκάτοχου τῆς, προσέβη ἀφ' ἐνδὸς μὲν εἰς τὴν ἀπόλυσιν δέκα ἐπὶ εἰσὶν Κομμουνιστῶν διδασκάλων τῆς Μακεδονίας ἀφ' ἐτέρου δὲ διὰ δικαίας καὶ ἀμερολήπτου τακτικῆς, ὅσον ἀπὸ τῶν δι-

οριστῶν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν εἰς τὰ ἀνώτερα καὶ κατωτέρω Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα, ἐπανορθοῖ προηγουμένον κακὸν.

Ἰδοὺ, πλέον αἱ ὁδοὶ τὰς ὁποίας ἡ κοινότης αἱ δύο Κυβερνήσεις—ἡ τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἡ τῶν Λαϊκῶν—διὰ τὴν πρόδοον καὶ ἐξυγίανσιν τῆς ἐκπαίδευστος ἐν Ἑλλάδι. Μία σύγκρισις ἀρκεῖ.

Δ. Κ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἀθῆναι, καιροῦ ἐπιτρέποντος ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, δι' ἐκτάκτου ἀεροπλάνου ὁ Ἀσχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος Κος Παναγῆς Τσαλδάρης μετὰ τῆς ἐκτεταμένης Κας Νίνας Π. Τσαλδάρη, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν τέως ὁπουργῶν κ. κ. Δ. Σαγιά καὶ Δημ. Χέλη, καὶ τοῦ πληρεξουσίου Γ. Γάργαρη, ὁ Κος Π. Τσαλδάρης, εὐθὺς, ὡς ἀφικθῇ εἰς τὴν πόλιν μας, θὰ ἐκτελέσῃ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ἐκδοχείου τῆς Κεντρικῆς Πλατείας καὶ θὰ προεργάσῃ τὸν Ἡπειρωτικὸν Λαὸν νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' κατὰ τὴν ἐκτεταμένην βενιζελικὴν Δημοκρατίαν καὶ θὰ ἀναχωρήσῃ εὐθὺς εἰς Ἀθήνας μετὰ σκοπὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν περιόδειαν του εἰς Καλάμας.

Σκόπιμον νομίζομεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν βροχῶν, ὅτι τὸ θέμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως, καλυπτόμεναι ὑπὸ τῶν ὀμβρῶν ὑδάτων δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ. Διὰ τοῦτο, ἐφ' ὅσον μέχρι τοῦδε δὲν ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων, ὡς μερίμνησεν τοῦλάχιστον ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εὐθὺς ὡς ὁ καιρὸς ἐπιτρέψῃ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων, ἀτινα ἔλαβεν ἡ παρούσα Κυβέρνησις διὰ τὸν Ἐκπαιδευτικὸν κλάδον εἶναι καὶ τὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων δημοδιδασκάλων. Τροποποιούσα τὴν διάταξιν, σχετικῶς μετὰ τὸ ὡς ἀνω ζήτημα, τῆς προκατόχου τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς οἱ διορισμοὶ τῶν δημοδιδασκάλων ἐξαρτῶντο ἐκ τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρχαιότητος, σειρᾶς κ.λ.π. τῶν υποψηφίων, θὰ προβῇ εἰς τοὺς διορισμούς λαμβάνουσα ὡς βάσιν τὴν ἀρχαιότητα καὶ οὕτω ἀποφευχθήσονται αἱ ἀδικίαι καὶ τὰ παράπονα τῶν ὑπὸ διορισμὸν δημοδιδασκάλων.

Ὁ Ἰταλικὸς ἱμπεριαλισμὸς ὁργιάζει κυριολεκτικῶς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν, ἐν ὧν ἐκ παραλλήλου (Συνέχεια εἰς τὴν ἀπὸ ἡμῶν ἐκδόσιν)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΥΣ;

*Υπό ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Γ'.

Τὰ διαμειφθέντα κατὰ τὸ συλλαλητήριο ἐκεῖνο μᾶς ἀπεκάλυψαν ὁλοσχερῶς τὰς πραγματικὰς προθέσεις τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ καὶ τὰς διαθέσεις τῶν παραγόντων αὐτῆς. Οὕτω πᾶσαι αἱ προσπάθειαι ἐστράφησαν πρὸς τὸν ναύαρχον Χατζηκυριάκον καὶ τὸν στρατηγὸν Πάγκαλον, οἵτινες ἐξεδηλοῦντο οἱ πλέον ἀδιάλλακτοί, ἀλλὰ καὶ οἱ συγκεντρώντες περὶ αὐτοὺς ὁμάδας ἀξιωματικῶν τῶν δύο σωμάτων τῶν ἐνόπλων τῆς χώρας δυνάμεων. Καὶ τὸν μὲν Χατζηκυριάκον εἶδεν ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἐπανειλημμένως ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Λίντλεϋ καὶ ὁ Ἑλβετὸς κράτιστος νομικός, πρόεδρος τῆς ἐλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀλφρέντ Βοαρέν, ὁστις ἰδίως λόγῳ τῆς μὴ διπλωματικῆς αὐτοῦ ιδιότητος, ἐδείχθη καὶ πλέον ἐπίμονος εἰς τὸ ν' ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τὸν ἀδυσώπητον ναύαρχον ὑπὸ σχεσιν ἐπιεικείας. Ἐνθυμούμαι δὲ ὅτι τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως μεταβὰς καὶ πάλιν παρὰ τῷ ναύαρχῳ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δελφινίαν ἐν Κηφισῷ ἑαυτὸν, ὅπου διέμενε πελιδνὸς καὶ καταβεβλημένος ἀπὸ τὴν σκληρότητα, μεθ' ἧς διὰ τελευταίαν φορὰν ὁ ἀλύγιτος ναύαρχος τοῦ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι καὶ μόνος ἂν μείνῃ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ἐξ, αὕτη θὰ λάβῃ χώραν.

Ὁ δὲ κ. Πάγκαλος, ἐμμένων ἀποβλέπων εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, εἰς ὅλους ἐδήλου, ὅτι «εἶναι εἰς θέσιν νὰ σώσῃ τοὺς Ἐξ, ἂν ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν, ἄλλως οὐδεὶς θὰ δύνηται νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀξίωσιν τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν».

Ἀλλ' αἱ προσπάθειαι τοῦ βασιλέως καὶ ὅλων ἡμῶν ἐστρέφοντο ἰδίως πρὸς τὸν διπλωματικὸν κόσμον καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Λίντλεϋ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς δίκης δις συνηντήθη μετὰ τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον διεβεβαίωσεν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἔστω καὶ ἂν καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον. Τὰ αὐτὰ μοι ἐπανελάβε κατὰ τὰς τρεῖς συναντήσεις, τὰς ὁποίας εἶχα μαζύ του, ὁ δὲ πρῶτος τοῦ γραμματέως, ὅστις συνεδέετο ἰδιαιτέρως μετὰ τὸν ἀεὶμνηστον Πρωτοπαπαδάκην τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως μοῦ εἶπε νὰ ἀναγγέλω εἰς τὸν σεβαστόν του φίλον ὅτι «εἶναι εὐτυχὴς νὰ τοῦ μεταδίδῃ τὴν εἰδησιν τῆς ἀπολυτρώσεώς των».

Τὰς ἐνεργείας ταύτας παρηκολούθουν οἱ κ. κ. Σαγιάς καὶ Νάλης Μπαλτατζῆς, παρακλήσει δὲ τοῦ βασιλέως, ὁ κόμης Μποφόρ πρέσβυς τῆς Ὁλλανδίας καὶ ὁ σινάδελφός του Βίκστραντ τῆς Σουηδίας, διετήρουν στενωτάτην μετ' ἐμοῦ ἐπαφὴν, καὶ συνεταυτίζομεν τὰς ἐνεργείας μας. Ἐπίσης καὶ εἰς λοχαγὸς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ τοῦ ὁποῦ δὲν ἀναφέρω τὸ ὄνομα διότι εὐρίσκειται ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀλλ' ὁ ὁποῖος εἶχε τοσοῦτον ἐνδιαφέρον καὶ τόσον εὐγενὴ φανατισμὸν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς διασώσεως τῶν ἀτυχῶν θυμά-

των, ὥστε νὰ θεωρῶ καθήκον μου ἰδιαιτέρως ν' ἀναμνησθῶ εὐγνωμόνως αὐτοῦ, κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἀναγκάζομαι ν' ἀποκαλύψω, τὴν πτυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος.

Ἐνταῦθα θὰ ἀνοίξω μίαν παρὲν θένειν διὰ νὰ παραδώσω εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μίαν ἀφθαστον χειρονομίαν τοῦ εὐγενεστάτου ζεύγους Μπαλτατζῆ.

Ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ὁ μακαρίτης Μπαλτατζῆς, μετὰ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Πρωτοπαπαδάκη, εἶχε ἀποσυρθῇ μετὰ τῆς ἐριτί μου ἀεὶμνήστου συζύγου του, γόνου τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας Μαυροκορδάτου, εἰς τὴν ἐν Σουνίῳ ἐξοχικὴν οἰκίαν τοῦ συγγαμβροῦ του στρατηγοῦ Σούτσου.

Ἡ ἀπειλούμενη σύλληψις τοῦ πολὺ μᾶς ἀνησύχει καὶ χωρὶς νὰ εἶπω εἰς οὐδένα τίποτε, ὠργάνωσα τὴν ἀπόδρασίν του. Συνεννοήθη μετὰ τὸν πλοίαρχον φορτηγοῦ ἀτμοπλοίου ὑποξένην σημαίαν λίαν εὐνοϊκῶς διατεθέντος πρὸς τοῦτο χάρις εἰς ἐπὶ βαρύνοντες, νὰ βραδυπορήσῃ παρὰ τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Σουνίου κατὰ νυκτερινὴν διάβασιν τοῦ καὶ ἐκεῖ νὰ ἐπιβιβάσῃ τὸ ζεῦγος Μπαλτατζῆ. Μοῦ ἐχρειάζετο μία βελινάκατος. Πρὸς τοῦτο ἐμύησα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὸν ἰδιοκτήτην μίᾳς ἐκ τῶν ὀλίγων ποτὶ ὑπῆρχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, φανατικὸν ἀντιβενιζελικόν, φίλον μου προσωπικόν καὶ νῦν πληρεξούσιον, καὶ οὕτω προετοίμασα τὴν σώζουσαν φυγὴν.

ὑπὸ πρόσχημα μάλιστα κυνηγίου δις πρὸ τῆς ὁρισμένης ἡμέρας τῆς ἐπιβίβασεως, μετέβην μετὰ τοῦ φίλου μου εἰς Σούνιον καὶ τὴν τελευταίαν φορὰν μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν Σούτσου, ὅπου εὗρον τὸ ζεῦγος Μπαλτατζῆ εἰς τοιαύτην ψυχικὴν κατάπτωσιν λόγῳ τῆς συλλήψεως τῶν συναδέλφων μας, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζω ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσω τὰς ἀφηγήσεις μου καὶ τί τόνον νὰ δώσω εἰς αὐτάς, καὶ εἰς τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας εἶχον. Ἐν τέλει, εἰς μίαν κατάλληλον στιγμὴν, ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν Μπαλτατζῆν τὰ τῶν σχεδίων πῶς εἶχα κανονίσαι τὸ πλοῖον, τὴν βελινάκατον καὶ τὰ πάντα καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας. Μετὰ συγκίνησιν μ' εὐχαρίστησε καὶ χωρὶς ἄν νὰ σκεφθῇ μοῦ εἶπε. «Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐγκυβερνήσω τοὺς συναδέλφους μας εἰς τὴν φυλακὴν, θὰ μείνω ἐδῶ καὶ θὰ συμμερισθῶ ἐν ἀνάγκῃ τὴν τύχην των».

Ἡ μακαρίτις ἡ γυναῖκα του ὡρθῇ ἐπιβλητικῇ, μεγαλοπρεπῇ καὶ εὐγενικῇ, μετὰ ἡνυχάρησεν θερμὰ, μοῦ εἶπε ὅτι ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσῃ τὴν τοιαύτην προσφορὰν μου, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ὁ Ζῶρξ, ὡς ἀπεκάλει τὸν ἄνδρα τῆς, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον οἱ συνάδελφοί του εὐρίσκοντο ὑπὸ φυλάκισιν.

Ἐθαύμασα τὸ ἀριστοκρατικὸν αὐτοῦ ζεῦγος, τό παραδειγματικόν, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῶν σοβαρῶν κινδύνων ποὺ διέτρεχον, μετὰ τὸν ἀσυνήθη ἱπποτισμὸν ἀπέκρουσαν τὴν πρότασίν μου. Μετὰ τὴν αὐτὴν ψυχραιμίαν, μετὰ τὸν αὐτὸν ἀνδρισμὸν ὡς γνήσιος εὐπατρίδης, ἂν

τιμετώπισε ὀλίγον ἀργότερον τὸν θάνατον ὁ ἀεὶμνηστος αὐτὸς ἄνθρωπος, ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀντιλήψει τοῦ καθήκοντος πρὸς τοὺς συναδέλφους καὶ τὴν Πατρίδα. Ἡ δὲ ἐναπομείνουσα σύζυγός του μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἀπὸ ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ συζύγου τῆς, ἐνεθυμείτο καὶ ἀπεθαύμαζεν αὐτὸν, ἐν τῇ σκληρᾷ μοίρᾳ τῆς, ἰδίᾳ διὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ χειρονομίαν.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προφυλακίσεως καὶ τῆς δίκης ὁ βασιλεὺς Γεώργιος εὐρίσκετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, διὰ τοῦ συνδέσμου τῶν συνταγματάρχου Βούλτσου καὶ παρηκολούθει ἀγωνιστῶν τὰς διαδόσεις, τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς φάσεις τῆς τραγικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ὁ πρεσβευτὴς τῶν τριῶν δυνάμεων, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ἐξαιρετικῶς ὁμῶς ὁ τῆς Ἀγγλίας κ. Λίντλεϋ, παρηκολούθουν μετ' ἀγωνίας τὰς φάσεις τῆς δίκης.

Αἱ οἰκογένειαι τῶν δικαζομένων διὰ προσώπων προσκειμένων εἴτε πρὸς τοὺς στρατοδίκας, εἴτε πρὸς τὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν, ἐνημεροῦντο ἐπίσης περὶ τῶν διαθέσεων αὐτῶν, καὶ τότε ἔπλεον εἰς πέλαγος αἰσιοδοξίας καὶ τότε ἀπογνώσεως.

Πάντες ἡμεῖς οἱ στενωτέρω ἐπικοινωνοῦντες μετὰ τοὺς διπλωματικούς φίλους τῶν θυμάτων, ὑφιστάμεθα τὰς διακυμάνσεις αὐτὰς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἀπαίσιος ἐκτελέσεως.

Ἀκριβῶς τὴν παραμονὴν τῆς ἐκτελέσεως, ὁ βασιλεὺς, ἀναγκησμένως ἐκ τῶν κακῶν εἰδήσεων, τὰς ὁποίας εἶχε, καὶ ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν παραίτησιν τοῦ Κροκιδᾶ καὶ τοῦ Πολίτου, ἐξεδήλωσε τὴν ἀπόφασίν του νὰ παραιτηθῇ καὶ αὐτός, ἐάν ἡ ἐπανάστασις δὲν τοῦ ὑπέσχετο τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν πέντε πολιτικῶν καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου. Τὴν ἀπόφασιν του αὐτὴν τὴν διεμήνυσε τόσον πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας κ. Λίντλεϋ ὅσον καὶ εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀντιβενιζελισμοῦ. Καὶ ὁ μὲν κ. Λίντλεϋ τοῦ διεμήνυσε ὅτι εἶχε ἀσφαλῆ διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Ρέντη, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς δὲν παρέστησε τὰς λυπηρὰς συνεπειὰς τὰς ὁποίας θὰ εἶχε ἡ πράξις αὕτη τῆς ἐπαναστάσεως, ἐν αἷς πρωτίστῃ θὰ ἦτο ἡ διακοπὴ τῶν δι-

πλωματικῶν σχέσεων τῆς χώρας του μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε ὁ βασιλεὺς κατὰ οἰανδήποτε περίπτωσιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θρόνον του. Τὰς αὐτὰς συμβουλὰς εἶχε καὶ ἐκ μέρους τῶν πρεσβευτῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ Ρουμανίας.

Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ ὁποῖον ἐκράτησε τὸν βασιλέα καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Στράτος τὸν ἐλέγχει, ἦτο ἡ περὶ τὸν καὶ ἐπιτακτικὴ συμβουλὴ ἡ διαβιβασθεῖσα εἰς αὐτὸν τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τῆς ἐκτελέσεως, διὰ τοῦ κ. Βούλτσου ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰ. Μεταξᾶ.

Ὁ κ. Μεταξᾶς διεμήνυσεν εἰς τὸν βασιλέα:

Πρῶτον. Ὅτι ἡτὸ βέβαιον ὅτι καὶ ἂν καταδικασθῶσιν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ δὲν θὰ ἐκτελεσθῶσιν.

Δεύτερον. Ὅτι ἐάν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν, δὲν θὰ παρεμποδίσῃ αὐτοὺς ἡ ἀπειλὴ τῆς παραίτησεως τοῦ βασιλέως, οὐδὲ ἡ πραγματοποίησις αὐτῆς.

Τέλος, ὅτι καθ' οἰανδήποτε περίπτωσιν, ἔστω καὶ τὴν χειροτέραν, τὴν τῆς ἐκτελέσεως, δὲν δικαιούται ὁ βασιλεὺς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θρόνον καὶ τὴν χώραν εἰς χάος.

Ἰδοὺ διὰ ποίους λόγους ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἀληθῆς μάρτυς ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος ἐπὶ μέχρι τρυγὸς τὰ φαρμάκια τῶν συγκαλυμμένων ἐξευτελισμῶν, τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τέλος, πιστεύσας καὶ πλανηθεὶς μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς εἰς τὴν ματαιώσιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐκτελέσεως, ἐκάλυψε τὴν ὁδὴν του διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὅ,τι τόσον ἀξιωματικῶς τοῦ ὑπεβάλλοντο οἱ μόνοι ὑπάρχοντες τότε ὑπεύθυνοι σύμβουλοί του καὶ παρέμεινε ἄκων καὶ μάρτυς εἰς τὸν θρόνον.

Ἐν προτιθέμην νὰ κάμω κρίσεις. Ὡς ἐν ἀρχῇ ὑπεσημείωσα, ἀλλὰ ἀφήγησιν αὐθεντικὴν ἡθέλησα νὰ δώσω εἰς τὸ πολὺ κοινὸν τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ τὸν κρίνωσι διὰ παραλείψιν, ἢν τοῦ καταλογίζουσιν, ἀνέλπιστοι κατήγοροι, ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῶν γεγονότων.

Ναί, μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἐπλανήθημεν πάντες καὶ πρότερος παντὸς αἵλου ὁ κ. Ἀνδρ. Στράτος καὶ οἱ οἰκεῖοι του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1841

Κεφάλαια μετοχικὰ καὶ ἀποθεματικὰ δραχμαὶ 1,205,000,000
Καταθέσεις τῇ 30 Ἰουνίου 1933 8,607,000,000

Κεντρικὸν κατάστημα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ὑποκαταστήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον καὶ Ζαγιάζικ τῆς Αἰγύπτου.

Ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως Τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὁρους. Λέγεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρῶτον ἑτήσιον, ἐπὶ προθεσμίας καὶ ἀμειεντηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ἑξῆς νομίσματα μετὰ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Hellenic Bank Trust Company New York 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τὰς ἐντολὰς τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολλάρια 1,500,000

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΑΣΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΤΗΝΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εκδοτικὸν . . . Δραχ. 100
 Εβδομαδιαίου Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
 Ἀμερικῆς . . . Δολλ. 3
 Διευθυντὴς Τυπογραφείου
 Π. Τσιμογιάννης
 Ὁδὸς Μανωλιάσσης ἀριθ. 104

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ
 μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμμα-
 τέως τῆς Γενικῆς Διοική-
 σεως Ἡπείρου κ. Μιλτ.
 Εὐστρατιάδου

—Με ἐρωτᾶτε νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὰς ἐντυπώσεις μου ἐκ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου καὶ πῶς σκέπτομαι νὰ ἐκπληρώσω ταῦτα.

—Πρέπει νὰ γνωρίζεται ὅτι διὰ τὰς προσφάτως τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς τὴν νέαν Πολιτικὴν Κατάστασιν καὶ βοηθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ ὑπουργοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ἡπείρου κ. Ἀγαπ. Σχλημαν ἀμέσως μόλις ἐκλήθην ἐγκατέλειπα τὴν πολυπληθεῖ δικηγορικὴν πελατείαν μου, ἀσθενοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας μου καὶ τὴν πολιτικὴν μου θέσιν ἐν τῷ Νομῷ Δαρδανίου. Ἐθεώρησα ὅτι διὰ πᾶσαν ὕλην καὶ καὶ προσωπικὴν ζημίαν προέχει ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ θύμους.

—Με εἴπατε δὲ πάντοτε ἡ σκέψις νὰ γνωρίσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν πληρώσαν τὰς δάσεις τῆς τῆς Ἀρχαίας καὶ Νέας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας μετὰ τὰς ὡραιότερας σελίδας ἐνδοξον Ἡπείρου καὶ νὰ ὑπηρέτησά αὐτὴν μετὰ δλας μου τὰς δυνάμεις.

Κατὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας τῆς παραμονῆς μου ἐν τῇ Ἡπειρωτικῇ Προπαιδείᾳ εἶδον ὅτι ὁ Ἡπειρωτικὸς Λαὸς συνεχίζει τὰς ὡραίας ἑλληνικὰς παραδόσεις του καὶ εὐρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ ἀν μὴ καὶ ἀνώτερον ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν μερῶν καὶ οὐδαμῶς ἀμφισβάζω ὅτι ὁ φιλόπατρις Λαὸς τῆς Ἡπείρου κατὰ τὸ ἐπικείμενον ἐπικυρωτικὸν τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ δημοψήφισμα πανδήμως διὰ τῆς ψήφου του θὰ στερεώσῃ τὸ καθεστὸς ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἀνέκτισε τὴν ἐλευθερίαν του ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἡσυχίαν, τὴν τάξιν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος. Εἰς τὸ Μπιζάνι, τὴν Μανωλιάσσαν καὶ τὸν Δίσκον ἐχυσαν τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐνδόξου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου τὰ αἵματά των διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἡπείρου καὶ ὁ Λαὸς τῆς Ἡπειρωτικῆς γῆς δὲν λησμονεῖ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀναπόσπαστον μέρους τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ θὰ συμβάλῃ πᾶσι δυνάμει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος ὅπως ἐλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἡνωμένη ὑπὸ τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β' βασιλεὺς ἀσφαλῶς τὸν δρόμον τῶν μετὰ τὴν περρωμένων της.

Ἡμεῖς δὲν ἠλθομεν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν κόμματα, ἀλλὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα ἐν τῷ συνόλῳ της. Αἱ ἀνάγκαι τῆς Ἡπείρου ὡς ἀνεκλήφθη δὲν εἶναι ὁλίγαι, ἀλλ' εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ὁ ἥλος, ἡ προθυμία, ἡ ἱκανότης καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ νέου Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Σχλημαν νὰ ὑπηρετήσῃ μετ' ἀφοσιώσεως τὴν Ἡπείρου θὰ καταλίπῃ τὴν ὡραιότεραν ἀνέμνησιν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν ἀναγκῶν ταύτης καὶ ἡ Ἡπείρος θὰ γνωρίσῃ καλλιτέρας ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τοῦ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ

Γ.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην ἐνὸς συμβόλου, το ὁποῖον ἐνσαρκῶνῃ τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα. Σύμβολον τοιοῦτον δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποτελέσῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, εἰς κύριος, ὁ ὁποῖος ἦτο προχρὸς βουλευτῆς καὶ διεπληκτίζετο μετὰ τοὺς ἀντιπάλους του, ἔπειτα Ὑπουργὸς καὶ ὕψιστο τὸν τάραχον τῶν ἐπερωτήσεων εἰς τὴν Βουλὴν, ἢ εἰς στρατηγὸς ἢ ναύαρχος, ὁ ὁποῖος ἴσως κάποτε εἴμενε στάσιμος, ἢ ἤλθεν ἄλλοτε εἰς ρῆξιν μετὰ συναδέλφους του, ἢ μετέσχε καὶ ἐνὸς κινήματος.

Τὸ σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων, ὁ ἀπολαύων δλας ἰδιόζοντος σεβασμοῦ, εἶναι μόνον ὁ Βασιλεὺς, τοῦ ὁποῖου ἡ βασιλικὴ καταγωγὴ καὶ ἡ πρόελευσις ἐμπνέουν κάτι περισσότερον ἀπὸ δλους τοὺς Προέδρους τῶν Δημοκρατιῶν εἰς τοὺς ἡλαούς. Χωρὶς τὸν Βασιλέα ἡ ἐθνικὴ ἐνότης χαλαροῦται, τὸ ἐθνικὸν ἰδεῶδες καταπίπτει. Τὶ δηλαδὴ; Τὸν ἴδιον πατριωτισμὸν ἡσθεάνον το καλλόμενος ἐντὸς τῶν οἱ Ἕλληνας μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν ἴδιον μετὰ οἰονδῆποτε κύριον Πρόεδρον;

Θὰ εἰποῦν ὅμως οἱ νεωτερισταὶ καὶ οἱ εἰσὼν ἀνώτεροι προλήψων: Εἴδωλα λοιπόν;

Νὰ λείπουν αἱ κεναὶ φρασολογίαι. Τὰ ἔθνη ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ σύμβολα, ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἑνα εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ πρῶτον νὰ νομίζουσιν ὅτι βλέπουν ἐλόκληρον τὴν Φυλὴν, τὸ παρελθόν της καὶ τὸ μέλλον της. Ἐχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἐκείνου, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐμπνέουν, καὶ τοὺς ὁποῖους σέβονται. Ἐχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἐκείνου, οἱ ὁποῖοι προσωποποιοῦν τὴν πατρίδα. Ἀν εἴλωμεν νὰ κάμωμεν τοὺς ἀνωτέρους ἀνθρώπους καὶ τοὺς νεωτεριστάς, ἄς καθήμεθα ὁχλαδὸν δταν ἀκούωμεν τὸν Ἕθνικὸν Ὑμνον καὶ ἄς σχίσωμεν τὴν σημαίαν μας. Ἀς πετάξωμεν ἀκόμη τὰς εἰκόνας καὶ ἄς κερῶν δώσωμεν τοὺς ναοὺς. Αἶναι καὶ αὐτὰ σύμβολα. Ἀλλὰ αἱ περισσότερον ἀπὸ ἀπαράτητα, καὶ δὲν μᾶς ὑποβιβάζει ἡ πίστις καὶ ὁ σεβασμὸς μας πρὸς αὐτά. Τοῦναντίον, μᾶς ἐξυψώνει.

Ἰσοῦ διατὶ εἶναι προτιμότερον τὸ συνταγματικὸν πολιτεῦμα μετὰ τὸν κληρονομικὸν ἄρχοντα παρὰ μετὰ τὸν αἰρετόν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ, ἀντὶ τῆς φράσεως «τὸ συνταγματικὸν πολιτεῦμα μετὰ τὸν κληρονομικὸν ἄρχοντα παρὰ μετὰ τὸν αἰρετόν», ἐπρόκειτο νὰ γράψωμεν «ἡ βασιλευμένη Δημοκρατία παρὰ ἡ ἀβασίλευτος». Ἀπεφύγαμεν τὴν ἐκφράσιν λόγῳ τοῦ ὅτι, δταν ἡ Βασιλεία γραφῇ ἢ λεχθῇ βασιλευμένη Δημοκρατία» χάνει πολὺ ἀπὸ τὴν αἰ-

γλὴν της, ἐλαττοῦται δὲ ἡ εὐλαβὴς συμπάθεια, τὴν ὁποῖαν ἐμπνέει.

Ποῖος εἶναι ὁ λόγος τῆς καποίας αὐτῆς ἀποστροφῆς τὴν ὁποῖαν προκαλεῖ, καὶ ὡς νόημα καὶ ὡς ἐκφασίς, ἡ «Δημοκρατία»; Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἡ γένεσις τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ δωδεκαετής σταδιοδρομία της συνεβούθησαν μετὰ γεγονότα καὶ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐμπνέουν τὴν ἀποστροφήν.

Η ΓΕΝΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 1924

Ἡ καθύδρυσις τῆς Δημοκρατίας ἔσχεν ὡς πρόλογον μίαν ἀναξίαν, ἀδίκον καὶ συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον ἐνὸς Βασιλέως, ὁ ὁποῖος εἶχε γεμίσει μετὰ λατρίας τὴν ψυχὴν ἐλόκληρον λαοῦ. Ἐνὸς Βασιλέως, ὁ ὁποῖος, ἐγεννήθη, ἐνσαρκώσας τὰ ὄνειρα τῆς Φυλῆς, ὁ ὁποῖος ὠδήγησε τὸν στρατὸν μὴ εἰς ἀσυλλήπτους ἐριάμβους, ὁ ὁποῖος συνεπολέμησε καὶ ἐκακουχήθη μαζί μας, ὁ ὁποῖος ἐπλήγη ἀπὸ τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς, ὁ ὁποῖος ἐπαμαζί μας, ἐξωρίσθη, ἐταλαιπώρηθη. Ἐνὸς Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τέλος ἀπὸ πικρίαν κάπου μακρὰν μας, εἰς τὴν ξένην, στερηθεὶς, διὰ χειρὸς τῆς Δημοκρατίας, τῆς ὑψηλότητος τοῦ Ἑλλήνος καὶ τοῦ δικαίωματος νὰ ταφῇ εἰς τὴν γῆν τῆς Πατρίδος Του.

Ἡ γένεσις τῆς Δημοκρατίας συνεβούθη μετὰ μίαν ἀνευ ὁμοίας δολοφονικὴν ἐνέδραν, τὴν ὁποῖαν ἐστῆσαν εἰς τὸν νομιμόφρονα λαὸν οἱ τότε ἐκπροσωποῦντες τὸ Κράτος καὶ πατέρες τῆς Δημοκρατίας. Τὴν ἐνθυμεῖσθε τὴν μεγαλυτέραν συγκέντρωσιν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐξ ὧν εἶδον ἡ Ἑλλὰς. Ἦτο τὸ συνταγματικὸν ἐκκαλεστικὸν ὕπερ τῆς Βασιλείας. Εἶχε συγκροτηθῇ ὑπὸ τὴν ἐγγύτησιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κράτους. Ἀλλὰ τὸ ἐπαναστατικὸν κράτος ἐνέθρευσεν εἰς τὰς γωνίας, κατεπυροβόλησε τὸ ἀνύποπτον συλλαλητήριον καὶ ἐδόλοφόνησε κατὰ δεκάδας τοὺς πολίτας. Ἦτο τὸ πρῶτον μήνυμα τῆς ἀριανθῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν λαόν.

Ἡ καθύδρυσις τῆς Δημοκρατίας ἐγίνε κατὰ τὸν οἰκότερον τρόπον. Μίαν ἡμέραν ἐθνικῆς ἐορτῆς ἐπεβλήθη εἰς τοὺς στρατιώτας μας νὰ ἐπλώσωμεν τὰ ἐθνόσημά των, τὰ ὁποῖα ἔφεραν τὸ στέμμα, καὶ νὰ τὰ πετάξωμεν περιφρονητικῶς κατὰ γῆς. Καὶ ὅμως τὰ ἐθνόσημα αὐτὰ μετὰ τὸ στέμμα εἶχαν λαμπρυνθῇ μετὰ τὴν δόξαν τῶν ὡραιωτέρων θριαμβῶν τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, τῶν θριαμβευτικωτέρων ἑλληνικῶν μαχῶν.

Μίαν ἄλλην ἡμέραν ἐγίνεν ἐν δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἡ μάλλον ἐπαίχυντος ψη-

φοροῖα ἐξ ὧν ἐγνώρισαν ἡ γῆ. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιγρηθοῦν τὰ θεγία τῆς ψηφοφορίας ἐκείνης.

Ἡ ζωὴ, κατόπιν τῆς Δημοκρατίας, συνεβούθη μετὰ δλας οἰκτρότητας καὶ αἰσχῆς ἀναφοράς μεν ἀνωτέρω: Μετὰ τὰ ἀλλεπάλληλα κινήματα καὶ τὰς ἀντιδημοκρατικὰς ὑποδουλώσεις, ἡ ἀποπείρας ὑποδουλώσεως, τῆς ἐσλῆσεως τοῦ λαοῦ. Μετὰ τὴν ἀνευ ὁμοίας ἡθικὴν ἐκπτώσιν καὶ ἐξαχρείωσιν, ἡ ὁποῖα ἐσημειώθη κατὰ τὰ διάφορα ἱεπαναστατικὰ καθεστῶτα καὶ τὴν ἐστιγματισμένην τετραετίαν. Μετὰ τὴν οἰκονομικὴν χρεωκοπίαν καὶ τὴν κρατικὴν ἀτίμωσιν.

(*Ακολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ διατάγματος παρὰτὰθ μέχρι 31 Δ)βρίου ἐ. ἔ. ἡ προθεσμία πρὸς κατανάλωσιν τῶν ὑπολοίπων τῆς μὴ κεραικῆς κινήσεως τοῦ Ἐμπορίου.

=0=

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτέρου Ἀντιφυλοξορικοῦ Συμβουλίου, ἐπετρέπη ἡ εἰσαγωγὴ ἀπάντων τῶν γεωργικῶν προϊόντων, διὰ τὸ τρέχον ἔτος, εἰς τὰ παραμεθόρια χωρία τῆς Ἡπείρου. Διὰ τὰς μελλοντικὰς εἰσαγωγὰς θέλει ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα.

=0=

Διὰ δημοσιευθέντος Διατάγματος, ἡ 26η Ὀκτωβρίου, ἐπέτειος τῆς ἀπελευθέρωσως τῆς Θεσσαλονίκης, καθιερώθη ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἐορτῆς. Κατόπιν τοῦ ἡ Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου ἐξέδωκε τὸ οἰκτεῖον πρόγραμμα τελετῆς καὶ τὰς δεούσας διαταγὰς διὰ τὸν μεγαλοπρεπεῖς πανηγυρισμὸν τῆς Ἑθνικῆς ταύτης ἐορτῆς, τὸ ὁποῖον πρόγραμμα δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην.

=0=

Διὰ δημοσιευθέντος Διατάγματος ὁ Συνοικισμὸς Μπεστιάς τῆς Ἐπαρχίας Δωδωνῆς ἀνεγνωρίσθη εἰς ἰδίαν Κοινότητα, ἀποσπασθεὶς τῆς τοιαύτης τῆς Μουκοβίνης.

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος — Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἱμάτων — ούρων — πτυέλων κ.λ.π.

Ἐναντὶ τοῦ Ταμείου Δωδωνῆς

Καλλιτεχνικὸν Τυποφύειον

Ο «ΦΟΙΝΙΣ»

Παπάζογλου 7 — Ἰωάννινα

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ἱατρός — Παθολόγος

Κατεστῆρ — Γυναικολόγος

ἐν Παραμυρίᾳ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια εκ της 1ης Σελίδος)
λου ή Κοινωνία των Εθνών, ης το γόητρον έχει κλονισθή ανεπανορθώτως, αδυνατεί να επιτύχη όμοφωνίαν των Κρατών μελών της όσον άφορῃ τόν τόπον και τόν τρόπον της έπιβολής και έφαρμογής των κυρώσεων κατά της Ιταλίας. Καί τούτο λόγω της άμφιβόλου και άκαθορίστου Γαλλικής Διπλωματίας. Νομίζομεν όμως, ότι όπως τα έγκλημα τουίντα άτομα δίδουν λόγον ενώπιον της Δικαιοσύνης, τοιοιτοτρόπως και έγκληματούντα Έθνη πρέπει να λογοδοτούν και να ύφίστανται τα επί χειρα της κακίας των. Άλλως θεσμοί και συμβούλια είναι τελείως περιττά.

*

Ο Υπουργός Γενικός Διοικητής έρωτηθείς υπό του συντάκτου ήμων επί της συνομιλίας ήν έσχε μετά του Δημάρχου Ιωαννιτών κ. Βλαχλείδη, μάς ειπε τα εξής:

«Σήμερα την πρωΐαν είχαν την τιμήν να δεχθώ την επίσκεψιν του κ. Δημάρχου Ιωαννιτών ή συνομιλίη, άφοῦ περιεστράφη εις γενικά ζητήματα άφορώντατάςυμφέροντα της Ηπειρου και της πόλεως Ιωαννίνων, ήλθε και εις τό ζήτημα του κυρωτικού του Δημοψήφισματος της 3ης Νοεμβρίου. Ο κ. Δήμαρχος, ως άρχων της πόλεως της πάντοτε διακριθείσης δια τό συντηρητικόν και τό νομοταγές πνεῦμα των κατοίκων, μοι ειπε τα εξής: Ένωσε «ότι, ως διεμορφώθησαν ήδη τα πράγματα σχετικώς με τό Δημοψήφισμα με τό τό ψήφισμα της Έθνοσυνελεύσεως της επαναφορῆς του Βασιλέως Γεωργίου του Β' εις τόν Θρόνον, Του, αντιλαμβάνεται και αυτός ότι τό συμφέρον του Έθνους άπαιτεί: ειόπως τό ποσοστόν του Δημοψηφισματος είναι όσον τό δυνατόν μεγαλύτερον. Ούτω ό Βασιλεύς ύποστηρικτός ύπό όλων των πολιτικών Κομμάτων δεν θα άνήκει εις κανέν του των, αλλά ιστάμενος άνω των Κομμάτων θα είναι ό πραγματικός Συνταγματικός ρυθμιστής του πολιτεύματος επιβλέπων και συντελών όπως όλαί αι πολιτικάί παρατάξεις δυνηθώσι να συντελέσωσι δια της δράσεως των εις την προαγωγήν των συμφερόντων του Λαού».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Γενικός Διοικητής Ηπειρου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τελετής επί της Έθνικής έορτής της Απελευθερώσεως της Θεσσαλονίκης.

Την 26 τρέχοντος μηνός τελεσθήσεται δοξολογία ώρα 10.30 π. μ. εν τῷ ένταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιωαννίνων.

Καλούνται να παραστώσι κατ' ατήν:

Οι Πληρεξούσιοι του Νομού.
Ο Στρατηγός Διοικητής της VIII Μεραρχίας μετά του Έπιτελείου του και των Αξιωματικών της ένταῦθα φρουράς.
Άκασαι αι Δικαστικάι, Πολιτικάι, Στρατιωτικάι, Αρχαί, ό Δήμαρχος και τό Δημοτικόν Συμβούλιον, κατά την οικίαν τάξιν.

Οι Δικηγορικοί, Ιατρικοί, Οδοντιατρικοί και Φαρμακευτικοί Σύλλογοι, τα Έμπορικόν, Έπαγγελματικόν και Γεωργικόν Έπιμελητήρια.

Οι τραυματίαι πολέμου, αι οικογένειαι των έν πολέμω πεσόντων ως και τετιμημένοι δια πολεμικών μεταλλίων.

Οι τετιμημένοι δια παρασήμων, Οι Διευθυνταί της Έκδοτικής, Άγροτικής, και Έθνικής Τραπέζης και των λοιπών πιστωτικών ιδρυμάτων και οι άντιπρόσωποι του Τύπου.

Ο Ιερολογιώτατος Ραββίνος, ό Σοφολογιώτατος Μουφτής, τα διοικητικά συμβούλια των Κοινοτήτων, άνεγνωρισμένων συλλόγων, ιδρυμάτων, συνδέσμων και συνεταιρισμών.

Άπαντες οι δημόσιοι υπάλληλοι

Τα σχολεία της πόλεως.

Οι κ. κ. άντιπρόσωποι των ξένων Κρατών θέλουσι παρακληθῇ, να παρευρεθώσι κατά την δοξολογίαν εάν εύχρεστούνται.

Τα της Ιεροτελεστίας θέλει κανονίσῃ ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, τα της έσω και έξω του Ναού τάξεως ή Διοίκησης Χωροικής τα δε τα της στρατιωτικής παρατάξεως ό κ. Φρούραρχος Ιωαννίνων.

Μετά την δοξολογίαν θέλει λάβῃ χώραν παρέλασις του στρατού και των σχολείων.

Εν Ιωαννίνοις τη 23 Οκτωβρίου 1935

Ο Υπουργός Γενικός Διοικητής

Άγαμέμνων Σλήμαν

VIII Μεραρχία

Διοικητική Διοίκηση

Αριθ. Πρωτ. 20987/1826

ΜΕΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Ημείς ό Διοικητής της VIII Μεραρχίας και Στρατιωτικός Διοικητής της περιοχής αυτής.

Έχοντες υπ' όψει τό άρθρον 9 του Νόμου Α. Ε. Θ. του 1912 «Περί καταστάσεως πολιτοχρίας» τεθέντος εν ισχύι δια του από 10 Οκτωβρίου 1935 Διαγγέλματος του Προέδρου της Κυβερνήσεως, άπερ ένεκρίθη δια της από 10 Οκτωβρίου 1935 αποφάσεως της Ε'. Έθνικής των Ελλήνων Συνελεύσεως.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝ

Την υπό των κατοίκων της περιοχής ήμων κατοχήν πολεμικών όπλων και έφοδίων αυτών.

Διατάσσομεν όπως οι κάτοχοι τοιούτων παραδώσωσι ταῦτα εις τας πλησιέστερας αρχάς αστυνομίας ή Χωροφυλακής. Αί Στρατιωτικάί και Αστυνομικάί Αρχαί να προβαίνουν εις αναζήτησιν και κατάσχυσιν αυτών ό σάκις έχουσι ύπονομίας περί ύπάρξεως τοιούτων.

Τα ούτω κατασχεθησόμενα όπλα [και έφόδια αυτών θα συγκεντρωθώσιν εις τας κατά τόπους Διοικήσεις Χωροφυλακής αι τινες θα ζητήσωσι οδηγίας περί της τύχης αυτών παρ' ήμων μετά την άρσιν του Στρατιωτικού Νόμου.

Οι μη συμμορφούμενοι προς την παροῦσαν θα παραπέμπωνται ενώπιον του Στρατοδικείου Ιωαννίνων και θα τιμωρῶνται με φυλάκισιν μέχρι πέντε έτών, συμφώνως του άνωτέρω Α. Ε. Θ. Νόμου, άρθρον 10.

Δημοσιευθήτω δι' άπάντων των έν τη περιφέρειά ήμων εκδιδομένων έφημερίδων.

Εν Ιωαννίνοις τη 22α Οκτωβρίου 1935

ΔΗΜ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Υποστράτηγος

Στρατιωτικός Διοικητής Περιοχής VIII Μεραρχίας.

Ο Καιρός

Ο καιρός έξηκολούθησε και χθές να είναι βροχερώτατος. Ραγδαίαι βροχαί ή μία κατόπιν της άλλης έκαλυψαν τας όδους της πόλεως. Περί

ΑΘΗΝΑΙ. Σήμερα τό απόγευμα συνέρχεται τό Υπουργικόν Συμβούλιον να ρυθμίτη διάφορα ζητήματα. Κατ' αυτό ό Υπουργός της Δικαιοσύνης θα έισηγηθῇ πιθανώς τό Νομοθετικόν Διάταγμα περί εκδικάσεως των παραβάσεων του Τύπου των στρεφόμενων κατά του Βασιλέως και του Πολιτεύματος υπό πενταμελῶν Έφρετείων.

Αθήναι.—Διά διατάγματος καταρτιζομένου υπό του Υπουργείου Έσωτερικών συνιστάται έπιτροπή έφαρμογής της αυτοδιοικήσεως και άποσυγκεντρώσεως. Η έπιτροπή αυτή θα είναι μόνιμος και θα παρακολουθῇ την εφαρμογήν των θεσμών ύποδεικνύουσα τας αναγκαίας ούσας συμπληρώσεις.

Αθήναι. Σχετικώς με τό ζήτημα της Αυτοδιοικήσεως και άποσυγκεντρώσεως ό Υπουργός των Έσωτερικών κ. Σχινάς άνεκοίνωσε χθές ότι κατηρτίσθη Έπιτροπή και σχέδιον άναγκαστικού Νόμου, δια την εφαρμογήν της άποσυγκεντρώσεως, τό όποιον θα ύποβληθῇ υπό την κρίσιν του Υπουργικού Συμβουλίου κατά την πρώτην αυτού συνεδρίασιν. Κατά πραρασχεθείσας πληροφορίας, δια του σχεδίου τούτου, προβλέπεται ή δημιουργία Διοικήσεων υπό τας όποιας θα ύπαχθούσι οι σημερινοί Νομοί. Αί Διοικήσεις αυτές θα είναι:

Στερεάς, Ελλάδας με έδραν τας Αθήνας, Θεσσαλίας με έδραν την Λάρισαν, Δυτικής Ελλάδος με έδραν τας Πάτρας, Πελοποννήσου με έδραν τας Καλάμας, Κρήτης με μόνιμωμένως, Αρχιεπισκόπου, Μαντινέας και Θράκης. Οι Νομοί Κερκύρας, Κυκλάδων και Σάμου θα είναι ανεξάρτητοι.

Επίσης ό κ. Σχινάς έτόνισεν, ότι οι Διοικηταί των Διοικήσεων θα είναι εξέχοντα πρόσωπα, διότι ως Υπουργοί θα διαχειρίζονται Κρατικήν Έξουσίαν, ήτις θα ποίε διαβιβάσῃ δια Νόμου.

Επί πλέον ό κ. Υπουργός έτόνισεν, ότι εις τας έδρας των Διοικήσεων δεν θα ύπαρχωσι Νομάρχαι, αλλά τά καθήκοντα αυτών θα εκπέλωσιν οι Γενικοί Διευθυνταί των Διοικήσεων.

Ο κ. Σχινάς μετέσχε χθές της συνεδριάσεως της

την άην δε άπογευματινήν ένεσχυψε καταιγίς μικρῆς διαρκείας προξενήσασα σημαντικῆς ζημίας εις πολλὰς έπισφαλείς στέγας και τείχους.

Ενώσεως των Δήμων, όπου έγένετο συζήτησις δια την έφαρμογήν της Αυτοδιοικήσεως και άποσυγκεντρώσεως. Είς την συνεδρίασιν ταῦτην ό κ. Υπουργός έδήλωσεν, ότι εις τό Υπουργείον Έσωτερικών θα συστηθῇ Έπιτροπή, ήτις θα προσαρμόσῃ την Νομοθεσίαν περί Δήμων και Κοινοτήτων προς την ύφισταμένην πραγματικότητα καθῶς και την Αυτοδιοίκησιν την όποιαν ή Κυβέρνησις έχει άπόφασιν να εφαρμόσῃ παντί σθένει.

Οι Δήμαρχοι, επί του ζήτηματος τούτου, παρεκάλεσαν τόν κ. Υπουργόν, όπως ή Ένωσις των Δήμων αντιπροσωπευθῇ εις την Έπιτροπήν ταύτην δι' αντιπροσώπων της. Ο κ. Σχινάς, εδεχθῇ την παρακλήσιν ταύτην. Μετα ταῦτα έγένετο συζήτησις περί του θεσμού των Μικτών Νομαρχιακών Συμβουλίων. Ο κ. Σχινάς έτόνισεν ότι αυτός θεωρεῖ, καὶ εἶναι της γνώμης, όπως οι λαϊκοί αντιπρόσωποι είναι αίρετοί. Πάντως αι τελευταίαι αποφάσεις, ειπεν, ύποβληθήσονται εις τό Υπουργικόν Συμβούλιον.

Αθήναι.—Κατά τηλεγράφημα εκ Λονδίνου οι λαϊκοί πληρεξούσιοι κ. κ. Ντίνος Τσαλδάρης και Α. Κριζής έγένοντο δεκτοί εις συνομιλίαν παρὰ τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ. Κατά τό τηλεγράφημα τούτο ό Βασιλεύς διατελεῖ εν άναμονῇ του άποτελέσματος του Δημοψήφισματος, είναι δε εξαιρετικῶς ικανοποιημένος από τας λαϊκάς εκδηλώσεις. Οι ως άνω πληρεξούσιοι πρόκειται να αναχωρήσωσι εκ Λονδίνου χθές.

Αθήναι. Κατ' ανακοίνωσιν του Προέδρου της Κυβερνήσεως ή αναδ' ηθείσα έρχομολογία των αξιωματικών και όπλιτων των ενόπλων δυνάμεων ως και ή αλλαγή των Εθνοσήμων γινώσκονται πανηγυρικῶς μετὰ τό Δημοψήφισμα.

Αθήναι.—Ετοιμάζεται 200.000 στρατός επί κεφαλῆς του όπίου σιδήμενος ό Νεγκου, θα έκστρατεύσῃ εις τό Νότιον Μεσοπον.

Αθήναι.—Ο Στρατιωτικός Νόμος θα άρθῇ την 26 Οκτωβρίου.